

Expeditie Montmorillon

Graag doen wij hierbij verslag van onze reis naar Ge.O.De (Génétique Ovine et Développement) in Montmorillon. Hèt genetisch fokcentrum van o.a. ons Solognote schaap in Frankrijk. www.geodesheep.com

Tijdens onze fokkers bijeenkomst op 2 juni jl. hebben een aantal fokkers gesproken over het aankopen van vers bloed in Frankrijk, dit om de variatie in bloedlijnen van onze ooien te verruimen en het inteelt percentage laag te houden. Voorheen ging dit door rammen te importeren, maar door een prettig gesprek met Eric Schuiling, werd het idee geopperd nu eens drachtige ooien te kopen. Zo zouden we 2 vliegen in één klap slaan; zijn we ineens blij met jonge rammetjes die daaruit geboren worden, dus potentiële dekrammen en natuurlijk ook jonge oilammetjes.

De zin in ons clubblad Ruif nr. 2: “Solognote fokkers hebben een zeer goed beleid, zij importeren elk jaar twee rammen die de hele cirkel rondgaan” treft te veel eer; de laatste rammen zijn 4 jaar geleden naar Nederland gekomen.

Vind maar eens een Frans persoon die Engels kan communiceren. En zo vonden wij een sympathieke Française Arlette Brachet, directrice van Ge.O.De sheep in Montmorillon.

Een intensief mailcontact ging vooraf aan onze expeditie en de afspraak werd: 8 ooien met een genotypering ARR/ARR bij 2 verschillende fokkers. Ooien met verschillende bloedlijnen, gedekt in de herfst, het regelen van transport en voorzien van alle benodigde entingen en import naar Nederland medio januari.

Onze reis op 28, 29 en 30 september naar Frankrijk ging van start...

Arlette ontving ons in haar kantoor, het gebouw Alliance Pastorale. Ze vertelde het een en ander over het genetische fokcentrum, de werkwijze van fokkers en aan de hand van een PowerPoint presentatie kregen we een duidelijke indruk. Na een smakelijke uitgebreide Franse lunch met rosé en rode wijn (heerlijk na een nacht doorhalen) zijn we op pad gegaan naar de eerste fokker, 80 km verderop.

We werden hartelijk ontvangen door madame Bossis, eigenaresse van Maison Mitteault in Chalandray. Ze hebben een familie bedrijf met fokkerij van eenden, Suffolk schapen en Solognote schapen. 5 Jonge ooien geboren januari 2012 mochten we bekijken. En dat valt natuurlijk niet mee, je let op de kenmerken zoals lange staarten, mooie hoefjes en zelfs het gebit, maar we zijn geen keurmeester. Toch waren we onder de indruk en keurden alle vijf goed. De ooien zouden komende week

worden gedekt, wat jonger dan gebruikelijk, maar ja. Ook de weide met volwassen ooiën hebben we gezien, er stonden zo'n 75 ooiën, prachtig tafereel. Daarna hebben we de winkel van madame Bossis bezocht, want van de eenden leveren ze o.a. paté en vlees maar daarnaast verkopen ze ook honing, jam, wijn, kaas enz. enz. Ze bood ons een proeverij aan dus niet veel later zaten we allen weer aan het stokbrood, paté van zowel eend als gans, gedroogd en dessertwijn. Voldaan gingen we huiswaarts, het eerste bezoek was al een succes.

De volgende dag, lekker uitgerust, zijn we weer op pad gegaan met Arlette. Ze reed voorop en gaf een sightseeing door het stadje Montmorillon. We gedroegen ons als Japanners: de auto uit voor een paar foto's. Via binnenwegen nog een ander fotogeniek stadje aangedaan en daarna naar de volgende fokker: Dominique Brunet in Pleumartin.

Deze man heeft een biologische boerderij en zijn schapen aantal was toch zeker 120 volwassen ooiën, 3 prachtige rammen en zo ongeveer 40 lammeren. Om een mooie indruk te krijgen van de kudde liet hij de ooiën vanuit zijn tunnelkas los lopen, gewoon rondom ons heen zonder enige vorm van omheining. Een natuurlijker beeld kun je jezelf niet voorstellen. Overal leistenen, tractoren en

ander landbouwgereedschap stonden op dit terrein en de schapjes trippelden er tussendoor. Een prettig geluid gaf het, de hoefjes op de leistenen. Je zou bijna de eigen wei in Nederland voorzien van wat puinpaadjes! In zijn tunnelkas stonden 8 jaarling-ooiën op ons te wachten voor de volgende keuring. We konden niets anders zeggen dan: Prachtig! We waren vol lof. Natuurlijk hebben we ook de 3 rammen bezocht, ze stonden met zijn drieën in een stal te eten uit een ruif gevuld met alle goeds voor het komend dekseizoen.

Het bespreken met Arlette over het vervolg van onze expeditie werd onder het genot van een kop koffie gedaan in de typisch Franse keuken van Dominique. Het aantal ooiën stond inmiddels op 12 met 1 ooi als reserve.

Een prachtig resultaat wat we niet hadden durven dromen. Onze reis is zeker de moeite waard geweest, we hebben een prettig contact gehad met zowel de fokkers als met Arlette. Zonder haar was het zeker niet gelukt!

Via de Sologne, de bakermat van onze schapen zijn we huiswaarts gekeerd. Een vermoeiende reis, maar o zo nuttig besteed. In januari 2013 gaan we met enorme trailer richting Montmorillon en komen terug met prachtig karamel kleurige dames. Drachtig!

Het belooft een mooie toekomst in Nederland, met de komende jaren voldoende fokmateriaal

Monsieur et Madame van Alst,

Monsieur et Madam Dek-kèr

Monsieur et Madame Steginga

